

عنوان مقاله:

طراحی پارک شهری کودکان کم توان ذهنی- حرکتی نمونه موردی: پارک حاشیه زاینده رود اصفهان

محل انتشار:

هفتمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم معماری و شهرسازی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه رضایی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد، گروه شهرسازی، یزد، ایران

ملیحه ذاکریان - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد، گروه معماری، میبد، ایران

محمد مهدی کریم نژاد - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد، گروه مرمت و شهرسازی، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

کم توانی ذهنی، نقص یا نارسایی در رشد ذهنی است که با اختلال در مهارتهای رشد مشخص شده و بر تواناییهای شناختی، کلامی، حرکتی و اجتماعی فرد تأثیر میگذارد. ورزش و سرگرمی یکی از راه های مهمی است که کودکان دارای معلولیت و خانواده هایشان به واسطه آن می توانند میزان نگرانی و اضطراب خود را تا حد زیادی کاهش دهند. وجود این کودکان موجب تحمیل فشارهایی بر والدین شده و موجب به هم خوردن آرامش و انسجام خانواده گردیده و در نهایت باعث به تعویق افتادن تحول روانی سایر فرزندان و محدود شدن پیشرفت کل خانواده میشود. اغلب پارک های شهری در نتیجه عدم انطباق نیازهای کاربران با کیفیات محیطی متناسب با قلمروهای رفتاری مخصوصا در رابطه با کودکان، در سطح پایینی می باشد، در نتیجه لزوم توجه به برنامه اصولی و مبتنی بر رفتار کودکان در اینگونه فضاهای، ضروری می نماید. هدف از پژوهش حاضر طراحی پارک شهری برای کودکان کم توان ذهنی - حرکتی با رویکرد ارتقای کیفیت زندگی آنهاست روش تحقیق در این پژوهش توصیفی تحلیلی است. طبق یافته های این پژوهش با توجه به تأثیر مثبتی که پارکهای شهری می تواند در روند رو به رشد کودکان کم توان ذهنی حرکتی داشته باشد، طراحی فضاهای متناسب با شرایط این کودکان از اهمیت ویژه ای برخوردار است و اینگونه محیط ها باید امن، آرام و در عین حال محرک باشد.

کلمات کلیدی:

کودکان کم توان ذهنی حرکتی، کیفیت زندگی، طراحی پارک، اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1180439>

